

Szarvasmarha

Magyar fajták:
Magyar tarka szarvasmarha
Magyar szürke szarvasmarha (Jellegzetes, nagy szarvval, ezüstszürke, a szem, mar, lábtövek sötétek, a borjak viszont narancsszínűen jönnek a világra, amit szaknyelven "pirók" színnek neveznek. Ezt a szőrzetszínt koruk előrehaladtával – az egyed fejlettségétől és a takarmány minőségétől függően – fokozatosan elveszítik, és teljesen „kiszürkülnek”, mire eléri a 2-6 hónapos kort.)

Az ország szarvasmarha állományának nagysága 1895 és 1985 között, 90 év alatt – a II. világháború pusztításait nem számítva, amit az állomány néhány év alatt kihevert. A hosszú ideig 1 millió körül mozgó tehénállomány azonban már 1985-re jelentősen visszaesett. A korábbi évtizedek mintegy 50%-os tehénaránya 40% alá csökkent.

Az 1869-ben az állomány 92%-át, de még 1895-ben is közel kétharmadát kitevő, alacsony tejhozamú magyar-szürke fajta a tej iránti igényeket már nem tudta kielégíteni. Ezért a hazai állományt főként a Svájc-ból importált szimentáli fajtával keresztezték. Néhány nemzedék alatt sikerült előállítani a tej-, hústermelésre és igaerőként egyaránt alkalmas fajtát, a hármashasznosítású magyartarkát. 1911-ben a szarvasmarha-állománynak már közel kétharmadát, a két világháború között már több mint 80%-át ez a fajta adta.

